

Projekt 1989 – Velké a malé příběhy moderních dějin

Jméno: Lucie Krpatová

Škola: Klasické gymnázium Modřany

Třída: Septima C

Pamětnice: Miloslava, 72 let, Praha

Jsem důchodkyně, je mi 72 let, původu úřednického, vzdělání středoškolského plus postgraduální studium. Bydliště Praha. V žádné politické straně jsem nebyla a ani nejsem. Moje postoje jsou pravicové.

Režimu jsem nevěřila a doufala jsem, že se musí zhroutit, ale neuměla jsem odhadnout, kdy a jak se to stane. Sledovala jsem zahraniční rozhlas, četla Listy a věřila jsem, že se konec komunismu blíží. Podle mě bylo brutální rozhánění demonstrací křečí režimu, který ztrácel půdu pod nohama jak ideově, tak ekonomicky.

V okolních zemích komunistické režimy také ztrácely svoji moc. Na násilné potlačení nemělo už vedení KSČ a Sovětský svaz sílu. Vojenský zásah jsem tudíž nepředpokládala. Po masakru na Národní třídě se aktivizovala převážná část veřejnosti. Zakládala se OF, herci a studenti jezdili po republice a vysvětlovali, v čem spočívala zřůdnost minulého režimu. Na Václavském náměstí se konaly mohutné protikomunistické manifestace, na kterých mluvil Havel a ostatní dřívějším režimem pronásledovaní lidé. Největší manifestace se konala na Letenské pláni, kde dav vypískal Adamce, který se chtěl ještě udržet u moci. Mocenské struktury, alespoň v mém okolí, se stáhly do ústraní a vyčkávaly, co se bude dít.

Zlomovým okamžikem bylo zrušení vedoucí úlohy KSČ parlamentem. V ten okamžik se už dalo věřit, že se minulé pořádky nevrátí.

Nejdůvěryhodnějším člověkem byl pro mne Havel, díky kterému jsme byli velmi dobře vnímáni i na Západě. Horší bylo, kdo se ujme dalšího řízení státu. Zde sehráli roli hlavně ekonomové z prognostického ústavu (Klaus, Zeman, Komárek a další). Horší už to bylo s právníky, těch znalých bylo málo.

Média zpočátku byla opatrná, ale poměrně brzy se zaktivizovala. Televize měla velký význam už tím, že přenášela různé demonstrace a besedy z divadel a tím zprostředkovala informace o dění celému státu. Myslím, že informační kampaň byla účinná už tím, že i venkov se seznámil s tím, co se děje.

Listopadová revoluce přinesla velkou pozitivní změnu, protože občan se mohl cítit jako svobodný člověk.

Ne všechno však bylo ideální, některá opatření byla nerozvázná a ukvapená. K moci se opět chtěli dostat bývalí komunisté, a tak vstupovali do různých stran, kde pracovali díky svým bývalým kontaktům jen pro sebe. Přes všechna negativa hodnotím listopadovou revoluci jako pozitivní krok. S předlistopadovou dobou se to nedá srovnávat. Bude ještě nějakou dobu trvat, než se myšlení některých lidí vymaní z komunistických idejí.

V listopadových dnech se mi moc líbilo, jak většina lidí byla k sobě ohleduplná a milá, což bohužel časem vyprchalo.

Můj zážitek je z jedné manifestace na Václavském náměstí. Bylo plné lidí a najednou bylo slyšet dusot bot, z Opletalovy ulice se někdo blížil. Na náměstí nastalo úplné ticho v očekávání, kdo to je. Milice, nebo vojsko? K úlevě všech vyšlo najevo, že Petr Miller se svými spolupracovníky z ČKD jde taky podpořit manifestaci.

Úsměvný zážitek mám s husou. U nás na chalupě jsem uprosila jednu paní, že mi vykrmí husu, aby rodina ochutnala, co to je domácí husa. Rozhodla jsem se ji upécti v den manifestace na Letenské pláni. Všichni jsme byli tak zaujati televizním přenosem, že nikoho z nás nenapadlo zkontrolovat, jak se husa peče. Husa se spálila, což byla moje osobní oběť revoluci, ale nelituji toho. To, co jsme získali, je mnohem cennější.